

Juniversity podcast – Jakso 2: Voiko töissä muuttaa maailmaa?

Tämä on saavutettava tekstivastine Juniversityn podcastin toiselle jaksolle, jossa yritysvieraana on Valmet.

Jari: Tervetuloa kuuntelemaan Juniversityn podcastia, jossa pureudumme nuoria askarruttaviin kysymyksiin työelämästä. Mä olen Jari Juniversityltä, ja tämänpäiväisessä jaksossa me pohditaan kysymystä ”Voiko töissä muuttaa maailmaa?”. Meillä on täällä vieraana keskustelemassa kysymyksestä Sonja ja Jaakko Valmetilta, tervetuloa.

Sonja: Kiitos.

Jaakko: Kiitoksia.

Jari: Haluaisitteko vielä esittäytyä itse tässä alussa?

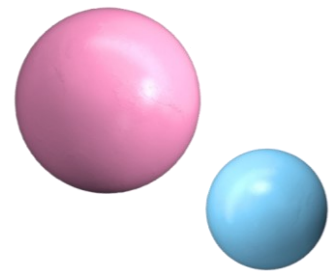
Sonja: Kiitos. Mun nimi on Sonja Enestam ja mä oon ollu työelämässä nyt vähän yli 20 vuotta. Oon kotoisin Turusta, ja jos aloittaa ihan alusta, niin koulussa mun lempiaineet oli matematiikka, fysiikka ja kemia. Kun kirjoitin ylioppilaaksi, niin en ihan tarkkaan tiennyt, mitä haluaisin tehdä, ja siltä pohjalta lähdin opiskelemaan diplomi-insinööriksi Åbo Akademiin. Tuntui, että diplomi-insinöörikoulutuksessa oli sellaisia asioita, jotka kiinnosti. Lisäksi se on riittävän laaja koulutus, jonka pohjalta on paljon mahdollisuuksia, mitä voi työelämässä tehdä. Ja näin on ollutkin! Valmistuin diplomi-insinööriksi 90-luvun puolella välissä. Silloin oli aika paha lama, mikä oli yksi syy siihen, miksi jäin tutkijaksi yliopistolle. Toinen syy oli se, että olin tehnyt lopputyöni energian parissa. Aihe kiinnosti mua kovasti ja olin hyvässä tutkimusryhmässä, joten jatkoin mielelläni sen parissa, kun sain mahdollisuuden. Olin yliopiston kirjoilla viitisen vuotta. Synnytin sinä aikana myös kaksi lasta ja olin pari kertaa äitiyslomalla, mikä oli itse asiassa aika hyvä yhdistelmä. Sen jälkeen mulle tarjottiin työpaikka silloiselta Fortumilta tuotekehitysinsinöörinä ja lähdin sinne, ja itse asiassa olen edelleenkin sillä tiellä. Sen jälkeen työnantaja on vaihtunut monta kertaa, mutta se on tapahtunut yritysostojen kautta —periaatteessa olen edelleen saman työnantajan palveluksessa. Olen koko ajan tehnyt töitä energiakysymysten parissa, tuote- ja kehityshommia ja tutkimustöitä. Tällä hetkellä vastaan Valmetin energialiiketoimintayksikössä yhdestä RFD-osastosta. Työtehtävät ovat kehittyneet tuotekehitysinsinööristä asiantuntijaksi, tiiminvetäjäksi ja nyt vielä esimiestyöhön. Mulla on myös tiivis yhteys yliopistomaailmaan, toimin dosenttina Åbo Akademiassa edelleen. Pidän mm. luentoja ja teen töitä opiskelijoiden kanssa,

Tiedettä ja toimintaa lapsille sekä nuorille.

Tampereen yliopisto • Juniversity • Korkeakoulunkatu 10 • 33720 Tampere

tuni.fi/juniversity

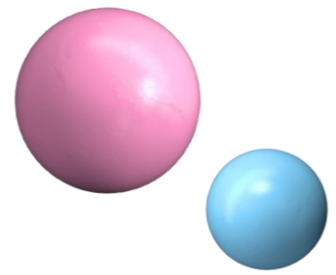
mistä mä pidän tosi paljon. Tykkään tehdä töitä nuorten ihmisten kanssa, se on tosi kiva lisä tähän päätyöhön.

Jari: Kiitoksia, kiinnostavaa kuulla, mitä kaikkea on ollu tässä taustalla ja miten olet päätenyt tähän pisteeseen. Haluaisko Jaakko vielä kertoa itsestään?

Jaakko: Ilman muuta, kiitos. Mä oon Tammisen Jaakko ja mulla ei oo takana ihan yhtä montaa työvuotta kuin Sonjalla. Oon nelisen vuotta ollu työelämässä, ja sitä ennen opiskelin entisessä Tampereen teknillisessä yliopistossa oman diplomi-insinööritutkintoni. Oon Jämsästä kotoisin ja muutin Tampereelle opiskeluiden perässä. Silloin kun kävin Jämsässä lukiota, aika samalta kuulostaa polku kuin Sonjallakin eli tykkäsin kovasti etenkin matematiikasta. Jo silloin tekniikka oli selvä vaihtoehto jatko-opiskelupaikkaa miettiessä, ja energia-ala kiehtoi jo lukiossa. Ykkösvaihtoehdoksi laitoin ympäristö- ja energiatekniikan täällä Tampereella, ja sinne sitten onneksi pääsin. Opiskelut sujuivat mukavasti, ja joitain vuosia opiskeltuani pääsin Valmetille kesätöihin, ja sillä tiellä ollaan edelleenkin. Kesätyöt poiki opinnäytetyön eli diplomityön, ja siitä asti oon ollu samassa porukassa, eli Sonjan vetämässä tiimissä tuotekehityshommissa. Oma rooli on aika mukavan monipuolinen. Ei me insinöörit pelkästään lasketa lukuja tai tehdä käppyröitä taulukkolaskentaohjelmalla, vaan esimerkiksi toissapäivänä tällä työviikolla olin haalarihommissa, eli pääsi jakoavaintakin väänteleämään testilaitteen kimpussa. Eli hyvin monipuolisia työtehtäviä on ehtinyt tässä muutaman vuoden aikana olemaan.

Jari: Kiitoksia! Hienoa huomata, että energia- ja ympäristökysymykset ovat kaikilla mielessä. Itse opiskelen ympäristöpolitiikkaa ja aluetiedettä Tampereen yliopistolla. Nykyään ilmastonmuutos on myös paljon nuorten mielessä. Nuoret ovat huolissaan ilmastonmuutoksesta ja myös ilmastoahdistus on kasvamaan päin. Tänään voitaisiinkin pohtia, mitä työelämässä voi tehdä tällaisten itseä huolestuttavien, maailmanlaajuisten ilmiöiden eteen. Kysymys kuuluukin: Voiko töissä muuttaa maailmaa? Mitä ajatuksia Sonjalle tulee mieleen tästä? Miten Valmetilla näkyy tällainen maailman muuttaminen niin sanotusti?

Sonja: Se näkyy kyllä ihan oikeasti kaikessa, mitä me tänä päivänä tehdään. Valmetin liiketoiminta-alueet ovat energia, sellu ja paperiteollisuus. Me kehitämme ja toimitamme teknologiaa, laitteita, automaatioita ja palveluita voimalaitoksille, paperitehtaille ja sellutehtaille. Tänä päivänä kaikilla näillä aloilla ympäristö- ja ilmastokysymykset ohjaavat kehitystä. Se on asiakkaiden vaatimus, ja se alkaa olla myös sijoittajien vaatimus. Se näkyy meidän tavoitteissa ja arvoissa. Me Jaakon kanssa työskennellään tuotekehityksen parissa, joten se on se, mitä me teemme. Me yritämme löytää uusia keinoja kehittää meidän tuotteita ja prosesseja niin, että ne ei käytä fossiilisia polttoaineita ja tuottaa vähemmän päästöjä. Energiatehokkuus ja raaka-

ainetehokkuus ovat tärkeitä. Yksi iso alue on hyödyntää kaikkia jätevirtoja ja sivuvirtoja. Tämän tyyppiset asiat näkyvät ihan kaikessa.

Jaakko: Joo, voisin tähän kommentoida, että itselläni työvuosia on jäljellä vielä kymmeniä, ja on itsestään selvää, että sinä aikana maailma ehtii muuttua todella paljon. On ilo olla osana sitä muutosta. Lyhykäisyydessään tuohon kysymykseen ”voiko töissä muuttaa maailmaa”: kyllä mun mielestä voi. Ehkä on hyvä suhteuttaa se muutos mitä yksittäinen ihminen voi saada toiminnallaan aikaan. Kaikki meistä ei voi päätyä keksimään jotain mullistavaa, joka ratkaisee kaikki energiaongelmat maailmassa. Mutta silti meillä on mahdollisuus olla osana jotain merkityksellistä siinä muutoksessa.

Jari: Tuleeko teille mieleen jotain konkreettisia tekoja, miten se voisi konkreettisesti näkyä töissä? Mitä päivittäisiä asioita on, joita voisi joka päivä tehdä ja edistää muutosta parempaan?

Sonja: En tiedä tarkoititko ihan tätä, mutta yksi hyvin konkreettinen keinohan on että me toimitamme voimalaitoskattiloita ja paljon muutakin voimalaitoksiin. Nythän Tampereelle on rakenteilla uusi voimalaitos, ja olemme toimittaneet ympäri Suomea ja maailmaa bio-kattiloita, joilla korvataan hiilen käyttöä. Tämähän on yksi hyvin konkreettinen muutos. Valmetilla meidän erikoisosaamista on se, miten biopolttoaineita ja jätettä hyödynnetään tehokkaasti, jotta saadaan energiaa hyödynnettyä. Sillä korvataan paljon hiilipolttoainetta, joten se tuntuu konkreettiselta, ja myös hyvältä.

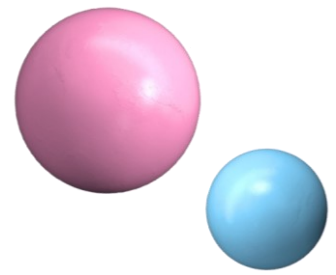
Jaakko: Lyhyesti täsmennettynä, mitä vaikeampaa ja sivuvirtaisempaa ainesta yritetään voimalaitoksessa hyödyntää, sitä vaikeammaksi sen käsittely menee tekniikan kannalta. On sitä haastavampaa voimalaitoksen suunnittelijoille, mitä ympäristöystävällisempää toiminta on, mutta sehän tekee siitä vain kiinnostavampaa.

Jari: Hieno! Tästä tulikin mieleen tällainen kysymys vähän yleisemmällä tasolla: voiko töissä olla idealisti? Voiko töissä tavoitella suuria, maailmaa mullistavia keksintöjä? Mitä ajatuksia tästä tulee mieleen?

Sonja: Mun mielestä voi ja pitää, koska ilman tiettyä määrää idealismia ja suuria ideoita asiat eivät etene. Tietysti pitää olla myös realistinen, mutta ilman muuta pitää olla ideoita ja visioita.

Jaakko: Niin siinä idealismissa voi pettyä lopputulokseen, kun ei omalla päällään pystykään kääntämään poliitikkojen tai muiden päitä. Ripaus idealismia tuo motivaatiota jatkaa omaa työtä, kun kokee, että sillä on merkitystä.

Jari: Kiitoksia. Jos mietitte nuorta, joka paljon painii näiden asioiden kanssa ja miettii, mitä voisi tehdä muuttaakseen maailmaa. Minkä neuvon antaisitte tällaiselle nuorelle, joka vielä etsii omaa polkuaan?

Sonja: Mä haluaisin sanoa, että maailmassa on paljon ongelmia ja haasteita, mutta mä uskon itse ihan aidosti, että myös ratkaisuja on olemassa. Kyllä me päästään tämänkin yli. Mutta siihen tarvitaan paljon fiksuja ihmisiä, ja siihen tarvitaan töitä. Jos haluaa itse osallistua siihen, niin esimerkiksi tekniikan alalla —ja monella muullakin alalla— voi tehdä töitä näiden asioiden parissa.

Jaakko: Ja se oma polku, millä näihin asioihin pääsee tulevaisuudessa vaikuttamaan, niin tekniikan ala on vain yksi vaihtoehto. Mä itse uskon, että kun on riittävästi paloa edesauttaa sitä muutosta, sitä voi päästä tekemään mitä moninaisimmissa tehtävissä.

Sonja: Mä uskon kans että tärkeintä on se, että tekee sitä, mistä itse on kiinnostunut ja innostunut. Silloin siitä tulee hyvää, ja sinusta tulee hyvä omassa työssäsi, ja viihdyt töissä. Se on mun mielestä kaiken A ja O, että tykkää siitä työstä mitä tekee.

Jari: Kiitoksia, tämä kuulostaa hyvin rohkaisevalta kaikille nuorille, jotka etsivät omaa polkuaan. Kiitoksia teille erittäin kiinnostavasta keskustelusta, me jatkamme yhdessä tätä idealismia ja maailman muuttamista. Rohkaisemme kuuntelijoitakin olemaan idealisteja ja tekemään sitä, mikä itseä inspiroi.

Sonja: Kyllä, kiitos.

Jaakko: Juuri näin!

Jari: Kiitos keskustelusta!

Sonja: Kiitos paljon.

Jaakko: Kiitos.

Yhteystiedot

Tampereen yliopiston Juniversity, Korkeakoulunkatu 10, 33720 Tampere.

www.tuni.fi/juniversity/

Tiedettä ja toimintaa lapsille sekä nuorille.

Tampereen yliopisto • Juniversity • Korkeakoulunkatu 10 • 33720 Tampere

tuni.fi/juniversity